

TÁM GƯƠNG “NGƯỜI TỐT- VIỆC TỐT”

Chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại đã từng nói: “ Mỗi một người tốt là một bông hoa đẹp. Cả dân tộc ta là một rừng hoa đẹp.” Những bông hoa đẹp ấy là bông hoa sẽ chẳng bao giờ tàn, luôn tỏa ngát hương thơm cho đời khiến cuộc sống muôn màu, ý nghĩa hơn. Một trong số những bông hoa đẹp đó là cô Nguyễn Thị Trang- người mang con chữ cho những trẻ em dân tộc H’rê.

Sau khi tốt nghiệp, chẳng giống những cô giáo trẻ khác, cô Trang xin lên huyện Ba Tơ để dạy học cho các em nhỏ dân tộc H’rê. Gắn bó với vùng cao, cô được các phụ huynh và học sinh yêu quý và được đặt cho cái tên thân thuộc là cô giáo “Ròm” bởi thân hình nhỏ nhắn. Thân hình gầy gò vậy nhưng có ngày, hành trình gieo chữ của cô giáo "Ròm" kéo dài 14 giờ đồng hồ. Không biết bao phen cô Trang trượt ngã, cả người và xe lấm lem bùn đất. Thay vì than vãn, cô Trang lại rạng rỡ dâng tãi bức hình thật thật tươi nụ cười yêu đời của cô giáo trẻ. Cô không ngại gian khổ, khó khăn để giúp đỡ những trẻ em khó khăn nơi đây được học tập. Khi đại dịch Covid-19 bùng phát ở nước ta, trẻ em không thể đến trường học , đối với học sinh ở vùng đồng bằng vốn đã gặp khó khăn thì đối với những trẻ em trên ở vùng cao Ba Tơ lại càng vất vả, khó khăn hơn. Người dân vùng cao rất khó khăn, không thể có điều kiện mua sắm điện thoại hay máy tính mà các em lại không thể đến trường nên cô Trang phải chạy xe máy quanh đèo núi đến từng nhà học sinh giao bài tập, hướng dẫn học tại nhà, phải lên từng ngôi làng, gõ cửa từng nhà học sinh để dạy từng em, từng nhóm nhỏ trong làng. Mỗi năm đi dạy, cô bị hỏng một chiếc xe máy. Khó khăn là vậy nhưng vì tình yêu thương với những học trò nhỏ nên cô vẫn luôn gắn bó ở nơi này. Tuy nhiên, những chặng đường bùn lầy không phải trở ngại nhất với giáo viên vùng cao khi cô đã đi mòn lổm mà khó nhất là làm sao học sinh vùng cao đều đi học, biết chữ. Lớp 5 của cô giáo Trang có 19 học sinh, lớp ít học sinh nhưng cô Trang luôn lo lắng vì “Người dân vùng cao cứ lam lũ làm ăn và cũng ít quan tâm đến việc học của con mình. Các em nhỏ chưa nghĩ về tương lai nên thường bỏ học sớm. Vì thế nên cô luôn luôn tìm cách vận động các em đến trường, đến lớp. Đối với vùng núi, vào khoảng tháng 10 hàng năm là mùa mưa bão ập đến cũng là lúc con đường đến trường của cô gặp trở ngại do con đường đất gập ghềnh khó đi nay lại càng thêm trơn trượt. Tuy nhiên với cô, cuộc đời 12 năm gắn bó với học sinh vùng cao, chuyện vượt qua những đoạn đường gập ghềnh, trơn trượt để lên bản vận động học sinh ra lớp hay mang bài tập cho học sinh là rất đổi bình thường bởi sự học chưa bao giờ dừng lại dù cho có gặp khó khăn khi mang sách đến các điểm trường, tận thôn, làng để dạy học trò. Đáp lại tình yêu thương và sự cố gắng của cô, các bậc phụ huynh nơi đây gần như đã xem cô như người nhà, quan tâm đến việc học của các em hơn, giúp đỡ cô khuyến khích các em đến trường.

Những tấm gương “ Người tốt- việc tốt” như cô giáo “Ròm” cũng giống như những hạt mầm tốt đẹp trong cuộc sống cần được nhân rộng ra mọi nơi. Chúng ta hãy nhân rộng những hạt mầm ấy để “ cả dân tộc ta là một rừng hoa đẹp” như lời của chủ tịch Hồ Chí Minh đã nói.